

А той бѣше готовъ, защото революционизирането на интелигенцията и частно на Раковски почва още отъ 40-тѣ години на XIX вѣкъ. Въ Атина млади българи, студенти и гимназисти, основаватъ тайно революционно дружество „Македония“, което „да действува за освобождение на нашето нещастно отечество“, както самъ Раковски казва въ изложението си предъ ромънската сѣдебна властъ.

Намирайки благоприятенъ моментъ за една бунтовна акция, той се решава да действува съ оръжие. Въ 1842 г. Раковски, подъ име Георги Македонъ въ Браила, участвува въ организираната и готвена хилядна чета отъ българи, сѣрби, гърци, за да мине въ България и обяви бунтъ. Заговорътъ е откритъ и потушенъ отъ ромънското правителство; убийства и арести последватъ, Раковски е хванатъ и осѣденъ на смъртъ, но спасенъ отъ грѣцкото консулство въ Букурещъ, изпратенъ въ Цариградъ, като успѣва да избѣга.²¹ Съ каква смѣлостъ и хладнокрѣвие той преживѣва първия си революционенъ дебютъ!

Въ 1854 год. той е съ хайдушка чета въ Балкана; съ гордостъ носи революционното знаме и води съ себе си чета отъ млади юна-